

בש"פ 2326/20 - מדינת ישראל נגד רון נחום

בבית המשפט העליון

בש"פ 2326/20

לפני: כבוד השופט ע' ברון

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: רון נחום

בקשה שביעית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו
1996 -

תאריך הישיבה: י"ח בניסן התש"ף (12.04.20)

בשם המבקשת: עו"ד שרית משגב
בשם המשיב: עו"ד מיכל עורקבי

החלטה

1. בקשה שביעית להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. עובדות המקרה פורטו זה מכבר בהחלטות קודמות ואינני רואה צורך לחזור עליהן (ראו החלטתי מיום 6.10.2019 ב-בש"פ 6436/19; החלטת השופט ג' קראמיון 1.5.2019 ב-בש"פ 2650/19). בתמצית יאמר כי נגד המשיב הוגש ביום 2.2.2018 כתב אישום המייחס לו עבירה של רצח בכוונה תחילה ושיבוש מהלכי משפט.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. הדיונים בבקשה התארכו עקב קשיים בהסדרת ייצוגו ובשל הצורך בעריכת שתי חוות דעת פסיכיאטריות - שלאחריהן נקבע כי המשיב אחראי למעשים המיוחסים לו וכשיר לעמוד לדין. לאחר שהות מסוימת שניתנה לבקשת ההגנה, ביום 11.2.2019 קבע בית המשפט המחוזי כי קיימות ראיות לכאורה והורה על עריכת תסקיר בעניינו של המשיב. התסקיר הצביע על כך שלנוכח מאפייניו ועברו הפלילי, קיים קושי משמעותי בצמצום המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיב בדרך של חלופת מעצר, אף לא באמצעות מעצר בפיקוח אלקטרוני; ובהחלטה מיום 18.3.2019 הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

אשר להליך העיקרי, לאחר העיכוב שנבע כאמור מהסדרת ייצוגו של המשיב וההערכה הפסיכיאטרית, ביום 17.2.2019 החלה שמיעת הראיות. עד כה התקיימו שבע ישיבות הוכחות, ונכון לעת הזאת קבועים תשעה מועדי הוכחות נוספים החל מיום 21.4.2020 ועד ליום 16.7.2020. יצוין כי חמש ישיבות התקיימו עד ליום 13.6.2019 (כולל), ואולם בהמשך התעכבו ההליכים באופן משמעותי בשל חילופי סניגורים חוזרים ונשנים. מזה כארבעה חודשים המשיב מייצג את עצמו, וזאת לאחר שבית המשפט נעתר לבקשת הסניגוריה הציבורית להשתחרר מייצוגו בהחלטה מיום 16.12.2019. הבקשה הוגשה לפי הנטען לנוכח חוסר אמונו של המשיב בסניגוריה הציבורית ובמספר רב של סניגורים שהועמדו לרשותו מטעמה – שבא לכלל ביטוי בהתנהלות קשה, שימוש בשפה לא הולמת ואף איומים. בית המשפט קבע בהחלטתו כי "הנסיבות שהנאשם ייצר במועד [...] אינן מאפשרות את המשך ייצוגו על ידי הסניגוריה הציבורית", וצוין כי המשיב הביע במפורש ויותר מאחת את רצונו לייצג את עצמו.

זוהי כאמור הבקשה השביעית להארכת מעצרו של המשיב מאז שנעצר לראשונה. חלקן של הבקשות נתקבלו בהסכמה, חלקן בהחלטה מנומקת חרף התנגדות המשיב, ולאחרונה שבהן נעתר בית המשפט בהחלטה מיום 16.1.2020 (השופט י' עמית; בש"פ 320/20).

3. המבקשת טוענת כי יש להאריך את מעצרו של המשיב לנוכח המסוכנות המובהקת שנשקפת ממנו, עברו הפלילי המכביד, חומרת העבירה המיוחסת לו והסיכון הגבוה להישנות ביצוע עבירות על ידו. לעמדתה העיכוב בהתקדמות ההליך נעוץ בעיקרו בהתנהלות המשיב – ובראשה חילופי הייצוג המרובים והצורך בבחינת כשירותו לעמוד לדין – והיא מציינת כי עתה קבועים תשעה מועדי הוכחות נוספים. באת כוח המבקשת הוסיפה בדיון כי כיום עולה קושי מכך שהמשיב מייצג את עצמו, והדיונים מתנהלים בקצב איטי על מנת לשמור על זכויותיו.

המשיב השתתף בדיון באמצעות שיחת וידאו בשל מצב החירום השורר במדינה בשל מגפת הקורונה, ובהתאם לתקנה 1(3) לתקנות שעת חירום (דיוני מעצרים), התש"פ-2020. בהתאם לאותה תקנה הוריתי בהחלטתי מיום 30.3.2020 על מינוי סניגור מטעם הסניגוריה הציבורית לייצוג המשיב בהליך זה. הסניגורית התייצבה לדיון אך המשיב ביקש לטעון לעצמו ואמנם עשה כן. המשיב טען בעיקר לעניין הראייתי, וניכר היה בדבריו שאינו אלא מבקש לפרוש את הגנתו במשפט. אלא שלעת הזו קיימות ראיות לכאורה הקושרות את המשיב עם המעשים החמורים המיוחסים לו בכתב האישום, ואם סבור המשיב שקיים כרסום בראיות לא זה המקום לברר אלא במסגרת בקשה לעיון חוזר ככל שיש לכך יסוד, ואינני מביעה עמדה לגבי סיכוייה של בקשה כזו אם תוגש. מלבד האמור טען המשיב כי האחריות לעיכוב בהתקדמות ההליך מונחת בחלקה לפתחה של המדינה, שעמדה על קבלת הערכה פסיכיאטרית; וכי יש בידיו להציע חלופת מעצר ראויה בעיר צפת. ועוד הוסיף כי בניגוד לטענת המדינה, המייחסת לו עבר פלילי מכביד, נגזרו עליו בעבר "רק" חמישה עונשי מאסר קצרים ומאסר אחד ממושך של 12 שנים בעקבות הרשעתו בעבירת ניסיון רצח. בהקשר זה הדגיש כי שוחרר ממאסרו זה בהתנהגות טובה, וטען כי מעולם לא הפר את האמון שניתן בו. לשאלתי, לא היה לסניגורית להוסיף על טיעונו של המשיב.

4. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחים שצורפו לה, ומשהייתי אוזן לטענות הצדדים בדיון, נחה דעתי כי דין הבקשה להתקבל. לעניין הערכת המסוכנות הנשקפת מן המשיב, וכפי שציינתי עוד בהחלטתי מיום 6.10.2019 – מסוכנות המובהקת של המשיב עולה מכתב האישום; עברו הפלילי כולל 18 הרשעות קודמות ובראשן ניסיון לרצח; תסקיר שירות המבחן מצא כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות מעורבותו בהתנהגות אלימה ולא בא בהמלצה לשחררו, גם לא

למעצר באיזוק אלקטרוני; וקיים חשש משיבוש מהלכי משפט. כל אלה עומדים בעינם גם כעת. אין עוררין כי המשיב מצוי במעצר מזה תקופה ארוכה, ואולם כפי הנראה העיכוב בקצב התקדמות ההליך עודנו נעוץ בהתנהלותו של המשיב – תחילה בשל הקושי בהסדרת ייצוגו והצורך בקבלת הערכה פסיכיאטרית, ובהמשך בחילופי הייצוג התכופים שהצריכו שהות נוספת לצורך היערכות הסניגורים; שסופם בכך שהמשיב מייצג כעת את עצמו.

לנוכח האמור, במכלול השיקולים והאיזונים הצריכים לעניין וחרף התמשכות ההליכים, מסוכנותו של המשיב גוברת והכף אינה נוטה לעת הזאת אל עבר שינוי סטטוס המעצר שבו הוא נתון. בהינתן המועדים הקבועים כעת להמשך שמיעת ההוכחות (בתקווה שניתן יהיה לקיימם לנוכח מצב החירום השורר במדינה) – ובית המשפט מתבקש לעבותם בהתאם להערכת צפי המשך ההליך ובכפוף לאילוצי היומן – יש לצפות שניתן יהיה להתקדם באופן ממשי במשפט ולהביאו לידי סיום בזמן נראה לעין.

5. סוף דבר, מעצרו של המשיב מוארך בתשעים ימים, כמבוקש, החל מיום 23.4.2020 או עד למתן פסק דין ב- תפ"ח 3186-02-18 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ז בניסן התש"ף (21.4.2020).

ש ו פ ט ת